

ДРАГИЦА МИЛОМИР МИЈАТОВИК

По кратка болест на 17 ноември 1981 година си отиде за секогаш од нашите редови Драгица Мијатовиќ, историчар — библиотекар во Народната и Универзитетската библиотека „Климент Охридски“ во Скопје, една од основоположниците на Одделението за библиографија, автор на бројни научно-популарни прилози од областа на поновата историја на македонскиот народ.

Драгица Мијатовиќ е родена во Струмица на 29 јануари 1926 година. Основно образование и гимназија завршила во родниот град. Уште како ученичка таа активно се вклучила во работата на СКОЈ, извршувајќи повеќе одговорни задачи. Таквата нејзина активност продолжила и по ослободувањето на нашата земја.

Само што престанале борбите, Д. Мијатовиќ станала една од оние редки македонски народни учители кои сестрано се ангажирале во поставувањето темелите на македонското школство. Уште во крајот на 1944 година таа по одлука на Министерството за просвета на НРМ заминала да дејствува како учителка во струмичкото село Муртино. За време на престојот во ова село (26. XII. 1944 до 12. III. 1945 г.), Д. Мијатовиќ покрај тоа што изградила во нов

социјалистички дух голем број ученици, описменила и повеќе неписмени возрасни селани, кои биле оневозможени од претходните ненародни режимски власти да станат грамотни и добијат основни елементарни знаења.

Драгица Мијатовиќ спаѓа во редот на оние македонски просветни работници кои биле ангажирани од страна на Министерството за просвета на НР Македонија во просветувањето на македонските деца (и не само тие) во Пиринска Македонија. За време на својот престој во овој дел на Македонија (од 21. XII. 1947 до 1. XII. 1948 г.) таа изградила поголем број ученици, а исто така работела во културното издание на населението. Нејзината учителска дејност во Пиринска Македонија прекинала по донесувањето на Резолуцијата на ИНФОМБИРОТО. По одлука на Министерството за просвета на НРМ, Д. Мијатовиќ ја продолжила учителската работа во тиквешкото село Дрнево (од 1. XII. 1948 до 31. VIII. 1949 г.). Отсега Д. Мијатовиќ едновременно со вршењето на својата учителска дејност го усовршувала образованието. Како наставник по историја и географија таа дејствувала и во осмогодишното училиште во Горно Врановци (од 1.

Х. 1951 до 31. VIII. 1952 г.), потоа во училиштето „Сандо Масев“ во Струмица (од 1. XII. 1952 до 14. X. 1955 г.).

На 1. IV. 1956 година Д. Мијатовиќ се вработила во Народната и Универзитетската библиотека „Климент Охридски“ во Скопје како дипломиран историчар. Групата историја на Филозофскиот факултет во Скопје како вонреден студент ја завршила на 3. III. 1956 година.

Драгица Мијатовиќ спаѓа во редот и на оние македонски историчари кои сестрано се ангажирале во иследувањето на македонското историско минато. Уште како студент таа по предлог на своите професори Јб. Лапе и други активно се ангажирала во прибирањето и проучувањето на изворното градиво што се однесува на историјата на својот роден крај. Таа покрај тоа што собрала и објавила повеќе записи и натписи од струмичките цркви, анкетирала и поголем број револуционерни дејци, што нејзините прилози (објавени во повеќе наши списанија) претставуваат и драгоцен изворен материјал. За прв пат во нашата историографија Д. Мијатовиќ осветлила повеќе културни и револуционерни дејци, пред се од

илинденскиот период. Преку списанието „Македонија“ и други списанија и весници, научните сознанија на Д. Мијатовиќ ги поминале границите на СРМ и допреле до бројни наши и други љубители на историјата на македонскиот народ и во прекоокеанските земји. Ненадејната смрт ја прекина работата на овој наш мошне ангажиран научен работник и во довршувањето на својата докторска дисертација „Протестанството во Македонија, со особен осврт на Солунскиот округ“.

За сите оние кои соработувале со Д. Мијатовиќ таа ќе остане за секогаш во спомен со својот драг лик, со својата доброта и спремност искрено да помогне и соработува. Нејзиниот пак сестран придонес во поставувањето на темелите на македонското социјалистичко школство, во развојот на македонската историографија, а посебно во поставувањето на темелите на библиотекарството во СР Македонија ќе ги поттикнува младите генерации секогаш да се инспирираат и поттикнуваат од делото на оваа наша скромна и незаборавна колешка.

Бранко ПАНОВ